

Sygn. akt V CNP 70/11

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi W. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 listopada 2005 r., w sprawie z powództwa W. M.

przeciwko Skarbowi Państwa - Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W. M. zakwestionował skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 24 listopada 2005 r. oddalający jego apelację w sprawie o zapłatę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiona skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest niedopuszczalna z dwóch przyczyn. Nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁶ § 1 k.p.c., a także w art. 424⁸ § 2 k.p.c.

Przepis art. 424⁶ § 1 k.p.c. stanowi, że skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się. Od kwestionowanego skargą wyroku z dnia 24 listopada 2005 r. nie została wniesiona skarga kasacyjna. Skarżący wniósł skargę dnia 19 maja 2011 r., a więc po upływie terminu określonego w art. 424⁶ § 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., w sytuacji gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku uzależniona jest od istnienia wyjątkowego wypadku polegającego na występowaniu niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że za wypadek wyjątkowy, o którym mowa w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c., można uznać – przykładowo – nieskorzystanie przez stronę z przysługującego jej środka zaskarżenia z powodu ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej (postanowienie z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006/6/113). Skarżący nie wykazał, że jakkolwiek wyjątkowy wypadek występuje w jego sprawie. Stwierdził, że nie wniósł skargi kasacyjnej, ponieważ powołany adwokat odmówił sporządzenia skargi, uzasadniając to niezachowaniem terminu, nie poinformował jednak powoda o możliwości złożenia wniosku o jego przywrócenie.

W przedmiotowej sprawie była możliwość zaskarżenia wyroku Sądu Apelacyjnego w postaci wniesienia skargi kasacyjnej, istniała zatem możliwość jego uchylenia lub zmiany. Skarżący nie skorzystał z tej możliwości. W istocie wniesioną

skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zastępuje środki prawne przysługujące od wyroku sądu drugiej instancji na zasadach ogólnych.

Jeżeli strona miała obiektywną możliwość skorzystania ze środków prawnych i z tej możliwości nie skorzystała z przyczyn leżących po jej stronie, to skarga jest niedopuszczalna (art. 424⁸ § 2 k.p.c.). Następuje to zarówno przy świadomej rezygnacji z wniesienia środka odwoławczego, jak i przy zawinionej przez stronę niemożności skorzystania z takiego środka (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 r. V CNP 187/07; OSNC-ZD 2008/4/107).

Z powyższych względów skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 i § 2 k.p.c.